REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiune Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-korut).
Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.
Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30, etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 134 — Brașov, Joi 19 Iunie (2 Iulie) — 1908.

Rusia în concertul puterilor.

Sunt interesante contemplările, ce le face P. Krustaleff, vechiul președinte al consiliului delegaților lucrătorilor ruși, asupra rolului de azi al Rusiei în concertul internațional. Istoria, zice el — într'un articol publicat în revista franceză „Courrier Européen“ — impune Rusiei din nou un rol din cele mai importante în politica internațională, la care pentru acuma nimeni nu s'a așteptat. Părea din contră, că Rusia pentru mult timp este eschisă din rândurile marilor puteri cari decid asupra sorții lumei. Să ne aducem aminte numai de răsboiul rușinos, care s'a sfârșit cu dezastrele dela Laoyang, Mukden, Tsusima și Port-Arthur. Și nu atât desastrul în sine cât mai mult abuzurile monstruoase și demoralizătoare ce le-a scos la iveală războiul constitue infamia. Nu trebue să uităm nici de revoluțiunea internă ce o străbate de mult timp Rusia și care e atât de profundă încât a turburat toate funcțiunile vieței. Sămânța ce a aruncat'o ea, deși este acum sufocată, nu va peri fără urmă.

Astăzi se observă o reintoarcere completă la trecut, o restaurare a absolutismului. Forța de resistență a elementelor revoluționare e paralizată printr'o depresiune colosală, care se estinde asupra vieței sociale politice, economice, industriale și morale. Este aceasta o criză? Nu, e mai mult decât o criză. Observatorul superficial va crede că toate sunt liniștite însă faptele dovedesc, că boala e departe de-a fi fost lecuită, ca ea rămâne latentă în organism.

Războiul civil care sfâșie Rusia o costă zilnic mai considerabile pierderi decât le are Franța în războiul său cu Marocul. Vreți probe? Cetiți dările de samă ale curților marțiale. Insolvabilitatea și falițiî se înmulțesc ca bureții. Secvestrele număroase făcute de tribunalele comerciale vorbesc elocuent. Intreprinderile industriale reduc producțiunea lor și mii de mii de lucrători sunt aruncați pe stradă. Numărul crescând al sinuciderilor provocate prin încetarea lucrului ne arată mai bine decât toate statisticele oficiale starea lamentabilă a industriei rusești. Dificultățile financiare vin cu carul. Bancherii străini refuzând un imprumut, consiliul de miniștri a decis să acopere deficitul printr'un imprumut interior.

Ravagiile, ce le-a produs timpul în vechiul edificiu al absolutismului, nu numai că nu s'au îmbunătățit, ci din contră situația e câte-odată mai rea ca înainte de revoluție. Cum se făcu dar că absolutismul rusesc a putut să-și reocupe din nou locul în concertul internațional?

Conservarea păcei armate și repartiția sferelor influențelor diverse coloniale constitue osia împrejurul căreia se grupează puterile. Impărțirea Europei în alianța triplă și duplă și-a trăit traiul și se pare că face loc unor noue combinații internaționale. Apariția pe scena lumei a Statelor-Unite și a Japoniei, a trebuit prin sine însăși să aducă o schimbare radicală în gruparea puterilor.

Deja c'un an înaintea intrevederei dela Reval s'au stabilit între Anglia și Rusia relațiuni cordiale prin aplicarea principiului ce domină în politică: *Do ut des.* Așa s'a făcut înțelegerea cu privire la Afganistan apoi cu privire la Persia.

Intrevederea amintită a fost un act politic. Pe când pressa reacționară rusească a proclamat această intrevedere de o victorie a diplomației ruse, pe atunci organele liberale rusești se încearcă a dovedi importanța ei pentru politica interioară a Rusiei. Liberalismul rusesc însă și-a făcut numai iluziuni asupra influenței personale esercitată de Eduard VII, Regele constituțional, asupra lui Nicolae II. Eduard al VII-lea în contra camarilei rusești și a împăratului german! Sărmană constituție rusească a căreia viitor atârnă dela vizita cutărui monarh în Rusia!

Intrevederea dela Reval are o importanță politică, dar nu Rusia va trage roadele ei, ci ea va rămânea tot cea păcălită, căci incapacitatea diplomației sale și politica ei aventurieră o face incapabilă de-a profita de situația internațională chiar și pentru deslegarea cestiunei balcanice. Pentru moment Rusia nu e nici așa de tare de a face o politică a sa proprie, nici așa de slabă pentru a fi ignorată în concertul internațional.

După Eduard VII va vizita Revalul președintele republicei franceze Fallières, apoi vom vedea acolo trecând pe Wilhelm II. Până când nu va eși din criza ei interioară, jocul de șah diplomatic nu va mări puterea Rusiei în lume. Absolutismul se leagă de el ca de un paiu spre a eși din situația izolată, în care l'a băgat un războiu rușinos și o revoluție ingrozitoare.

Iată de ce, încheie Krustaleff, Rusia democratică se pronunță energic contra alianțelor diplomatice și pentru alianțele cu națiunile și popoarele.

Din dieta ungară. Proiectele de legi se trec cu mare iuțeală prin casa deputaților. Nu doară pentru că d-nii deputați se grăbesc pe acasă, cum scriu foile maghiare, ci pentru că proiectele prezentate sunt de cea mai urgentă necesitate pentru viața social-politică. Domnii miniștrii se grăbesc și ei cu proiectele, — câci se apropie ora cea însemnată. — ora când se va prezenta dietei votul universal.

Wekerle a făcut schimbări însemnate în proiectul dării de alcool, fără ca deputații în graba lor să fi observat. E vorba de modificarea făcută în ceasul din urmă pentru intrarea în vigoare a legei despre impozitul de alcool primit în ședința de Marți și în a treia cetire. Legea aceasta trebuia adecă să între în vigoare cu 1 Septemvrie a. c., dar Dr. Wekerle a amânat data intrării în vigoare, făcându-o pendentă de întărirea și promulgarea legei austriace despre darea de alcool. Deputății nu observă, tac — și sunt cu gândul pe acasă — pentru că e o lege »foarte urgentă.«

Marți s'au primit două proiecte, cel despre zidirea locuințelor muncitorilor și cel privitor la prelungirea judecătorei curiale. La acest din urmă a luat cuvântul între alții și deputatul naționalist Dr. *Vlad*, presentând următoarea moțiune: »Să decidă camera, că proiectul de sub discuție să ia dela ordinea zilei și guvernul e îndrumat să prezinte de urgență proiectul despre votul universal, secret, după comune, care să se estindă și asupra femeilor, și tot odată să se enunțe urgența discuției asupra acestui proiect, ca reforma electorală, care va fi alcătuită în sensul acesta, să devină lege înainte de 10 Sept. 1909.«
— Azi se începe desbaterea novelei execuționale, care asemenea nu va întâmpina mare opoziție. După votarea acesteia se va discuta înarticularea convenției radio-telegrafice și poate și proiectul despre organizarea posesiunii — la cererea câtorva deputați.

După toată probabilitatea dieta va lua vacanță la finea săptămânei acesteia, — până la finea lui Septemvrie.

— Toate proiectele primite zilele aceste de casa deputaților, vor fi trecute în galop și prin camera magnaților Vineri, în 3 l. c., care apoi asemenea va lua vacanță până la toamnă.

Croații. Delegații croați din dieta ungară neluând parte la desbaterea ultimelor proiecte puse la ordinea zilei, au plecat, precum știm, acasă, pentru a continua lupta în contra guvernului Rauch. Palmele date studenților croate prin amânarea dietei croate, pensionarea profesorului Surmin și multe altele, ei nu le vor uita așa iute, cum crede guvernul maghiar.

— Ministrul președinte Wekerle se pregătește să plece în Croația pentru a lua în primire minele cumpărate acolo din partea statului; el va fi însoțit, după cum se vestește — de deputatul croat Bibici Lyuba.

— Foaia oficioasă publică numirea de consilier intim a banului croat, bar. Rauch.

Evenimentele din Persia. Situația din Persia nu pare a fi atât de liniștitoare, precum au descris'o telegramele recente, căci iată ce se vestește din Teheran: Nesiguranța crește, poporul e redus la desperare. Trupele, cari n'au ce mânca, sunt gata să jefuiască și să comită acte de violență. Generalul Liakov e stăpân pe situație și joacă rolul unui vice-rege atotputernic și independent. Se zice că în ta-

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Norocul.

— Poveste. —

II.

Mai cu frică de jigănii, mai îmbărbătându-se cu credința în »Cel de sus« petrecu, deși cam epurește, toată noaptea.

A doua zi, cum se sculă își luă mâncarea rămasă și plecă prin codru doar va găsi un drum, care s'o scoată la limpeziș.. dar deși a umblat toată ziua, când veni sara, ea văzu că mai tare se înfundase. Ei!... Ce să facă?

Căută un loc mai îndosit și-și făcu un culcuș ca o coliba din ramuri de copaci.

Cât a ținut mâncarea s'a mai olejit ea, cum a putut... dar dela un timp mântuind merindele începu a-și ostoi foamea cu putregai de fag, ori cu rădăcini de burueni, pe cari le găsea și ea prin pădure.

Trecuse acum amar de vreme de când locuia singură în pădure. Intr'una din zile, cum stătea ea tupită în umbra colibii de ramuri, numai iată că un copoi de vânătoare se opri în dreptul ei și începu a chelălăi la dânsa, trezând depărtările din muțenia, ce le acoperi de veacuri.

Ce era?...

Un fecior de împărat, vânzolea făgășurile codrului din partea locului — la vânat. Cum auzi chelălăitul copoului, își lua sineața la mână... gata să fulgere moarte în dihania, ce credea că i-se va arăta din vizuina.

Dându-se mai aproape de colibă, căutătura iscoditoare i-se izbi de chipul de zână al fetii lăpădate. Rămase încrucit și nu-i venea să-și dea crezare ochilor, când văzu minunea de fată, ce sta cinchită în culcușu-i de ramuri, cu ființa-i înfricoșată de tainele necunoscutului și care în sălbătăcia ei, părea atât de frumoasă, că nu putea-i să-i găsești păreche pe pământ.

Atunci luându-și inima în dinți — feciorul de împărat o întrebă că cum s'a întâmplat, ca ea să locuiască în pădure departe de cealaltă lume; iar fata îi răspunse, că întâmplarea făcuse, ca să se rătăcească de părinții ei la o plimbare... căci sărmana fată nici vorbă să bănuiască adevărata pricină a rătăcirei ei.

De cum o văzuse, ceva tainic începu a-i trage inima spre fată.., căci de... era și el cruce de flăcău, nu altceva.

Simțind că nu se va putea duce acasă fără dânsa, o luă cu sine, căci și fetii îi curgeau ochii după feciorul cel de împărat.

Iar dac' ajunse acasă el spuse mamii sale întâmplarea și nici mai mult nici mai puțin, că el ia pe fata găsită în pădure de nevastă... ba chiar se și logodi cu dânsa.

Mama feciorului de împărat, când auzi cele povestite, își dădu numai decât cu gândul, că asta trebue să fie o fată fără de noroc și lăpădată de părinți (cum și era). Nu zise nimic deocamdată, văzând pe feciorul-său atât de aprins de focul dragostei, dar a doua zi, căută printr'o vrajă să încerce, de nu-i adevărat, ceea ce bănuia ea.

Făcu, deci, doi porumbei de lemn și-i agăță de coarda casei într'o odaie, iar pe masă puse o tipsie cu galbeni. Deodată cei doi porumbei de lemn înviară și se coborâră în fâlfâitușor până la tipsie, din care înghițiră toți galbenii. Bănuiala ei, că fata e de cele fără noroc, se adeveri în chipul acesta.

In vremea aceasta fiul cel de împărat era plecat cu logodnica lui în plimbare prin împrejurimile castelului, când trecând pe lângă malul unei ape, inelul logodnicii îi alunecă din deget și căzu în apă; iar un pește se repezi la moment și i-l înghiți.

Când ajunse acasă și istorisi mamei sale și întâmplarea cu inelul, aceasta îi spuse că logodnica lui e fată fără noroc, spunându-i și vraja ce o făcuse cu porumbeii, și-l sfătui să se ducă s'o lepede de unde a adus'o.

Ce să facă bietul fecior de împărat? Cu durere de inimă, cu jale și plâns trebui să se supună soartei și să se despartă de logodnica lui ducându-o și părăsindu-o în pustiul codrului.

III.

Când se văzu fata iarăși singură în pădure și înțelegând acum din spusele feciorului de împarat, care-i pricina de fusese lăpădată de părinți, unde nu se puse pe un plâns strașnic, de-i sălta și cămașa de pe dânsa. Și așa plângea cu jale, do ți se rupea inima de durerea ei, căci orice nădejde de fericire în viața pământească îi pieri din minte.

Iși blestema de o mie de ori ceasul nașterii și ruga pe Dumnezeu, să trimită moartea, s'o ia, decât s'o mai ducă așa înainte în pustietate.

Mai ogoindu-și plânsul, o luă așa razna prin pădure, agățându-și sufletul de un firicel de nădejde... că poate bunul Dumnezeu, care-i tatăl nenorociților, tot n'a lăsa-o să rătăcească așa, pân'ce moartea îi va curma firul vieții!...

Mergând ea așa într'o doară, numai ce dădu de o cărărue îngustă, ce șerpuia, pe o costișă spre mijlocul pădurii. Ea plecă numai decât pe această cărărue, care-o scoase la un bordeiu, cufundat în întune

băra Şahului ar fi până acuma 10 mii de oameni.

Agenția Westnik anunță, că președintele și un membru din adunarea »Endchumen« au fugit la consulatul rusesc, unde, arătând consulului că diferite mahalale ale orașului sunt vrășmașe una pe alta, au cerut consulului general mediațiunea lui spre a restabili pacea.

O depeșă din Londra, publicată la 13 (26) Iunie în ziarul »Die Zeit«, zice: »In cercurile politice de aci faptul de netăgăduit e că Rusia a împins pe Şah la lovitura de stat. Numirea generalului Liakof ca guvernator al Teheranului și mai ales purtarea necruțătoare față de ambasada engleză, stârnește mirare și neliniște. Crimele nespuse săvârșite sub ochii Europenilor, mai ales că generalul Liakof lucră din porunca Şahului, fac pe Englezi să se indigneze. In camera deputaților se vorbea numai de întâmplările din Teheran. Paza ambasadei cu Cazaci se socoate ca ocara cea mai mare și aud cu plăcere că ambasadorul a cerut depărtarea acestora. Se întreabă, cine se află îndărătul Şahului. Nu se poate crede, că lovitura s'a făcut fără învoirea Rusiei. Casele mari de negoț, după știrile ce am primit, nu au încredere în vorbele Şahului că nu se va atinge de constituție și se plâng că au suferit pagube uriașe din pricina încetărei negoțului.

Pricina loviturei, după agenția telegrafică rusească, ar fi unchiul Şahului Țill es Sultan. Acesta vrea să-și răstoarne nepotul. Şahul a voit numai să tacă parlamentul să se mulțumească a avea puterea legiuitoare, iar nu ca până acuma să se întinză și la cea executivă, a mai cerut să aibă el comanda supremă a armatei, apoi garanții pentru neatingerea dinastiei și a persoanei sale. Toate aceste cereri le-ar fi primit parlamentul, dar să dea în mâna Țarului pe cinci căpetenii ale revoluționarilor n'a voit. Din această pricină nu s'a putut ajunge la înțelegere.

Concertul

reuniunei de cântări dat în amintirea lui C. G. Porumbescu.

Dirigent: G. Dima.

Dacă s'ar fi putut ne-ar fi fost dat să auzim numai compoziții de Porumbescu. Dar și alegerea celor trei s'a făcut așa ca să-l poată cunoaște și cel, care încă nu l-a știut până acum: ca un compozitor bogat, care se inspiră din filozofia vieții, din multe alte prilejuri de bucurie și durere, ce-ți scoate viața pas de pas înainte, și în sfârșit din acea suflare stăpânitoare a tuturor, care este conștiința națională a unui popor. Astfel am auzit misteriosul *„Imn funebru“* (»Adusu-mi-am aminte de prorocul ce strigă« etc.), »*Serenada*« (»Dormi ușor«) duioasă ca un cântec de leagăn și »*Trei colori*«, un cântec al tuturor Românilor.

Cântările religioase sunt medievale. Și sunt sterpe chiar și pentru un artist, care are altcum originalitatea. Ele au efect prin clasica măestrie cu care sunt armonizate, ca ale d-lui G. Dima cântate ieri *„Ce e viața noastră“* și *„Cu adevărat deșertăciune sunt toate“*; primesc câte odată o deosebită putere prin conducerea energică a câte unei voci, ca în melodia basului din compozițiile lui A. Bena: »*Sfânt, sfânt, e Domnul Savaot*« și *„Agnus dei“*; dar ele nu mișcă, nu ating acea coardă a sufletului, până la care într'adevăr că nu pot pătrunde decât numai tonurile muzicei ori simțirea adâncă a poetului de geniu. Generației noastre îi plac cântecele cari pornesc dela viața reală.

De aceea a trebuit să fie repetat »*La mijloc de codru des*«, poezia ca o pânză de painjen a lui Eminescu, melodizată de G. Dima, despre care am mai spus, că este un fin interpretator al textului adăugându-i în tonuri, ce poetul nu a putut exprima în cuvinte.

„Serenada“, de Porumbescu este atât de bogată în teme (vre-o cinci) încât ea iese din cadrele unui cântec liric ușor, și s'ar preface ușor prin semnele de note așezate și măsurate de un componist răbdător într'o simfonie.

In sfârșit »*Trei colori*«, cântecul stârnitor al voinței naționale, dela melodia energică a căruia a învățat și G. Dima pentru cântecul timpurilor noastre democratice, pentru »Plugurile« sale.

Patru cântece, de Mendelssohn-Bartholdy și un *discurs comemorativ* rostit de d-l Andreiu Bârseanu, care a știut să ne caracterizeze viu pe mortul, a cărui amintire se împrospăta prin acest concert, au variat potrivit programul atât de bine alcătuit.

Frumosul cor, — ca înfățișare; căci avea numai 41 de membrii, și au fost timpuri, când el număra și 100 de persoane, — a dovedit și de astădată prin bucuria și siguranța, cu care cânta, că e cel mai disciplinat cor. Un »trăiască« și *lor*, cari toți prefer lenevirii orientale îndărăptul ușilor încuiate atmosfera încălzitoare de suflet a sunetului.

1 Iulie n. 1908.

Dr. Alexandru Bogdan.

Creșterea copiilor în familie.

Discurs rostit la încheierea anului școlar a școalelor noastre primare capitale din Brașov Dumineca în 8 Iunie n. de d-l învățător **Romul Frateș.**

— Fine. —

După cele ce le-am spus până acuma, fiecare părinte ar putea să creadă, că copii mai bine crescuți decât ai lui nu pot să existe, pentrucă fiecare mamă își iubește copiii și fiecare tată caută să fie respectat din partea lor.

Aceasta însă ar fi o credință deșartă, pentrucă realitatea ne dovedește contrarul.

Nu greșesc de loc dacă susțin, că două din trei părți din copiii, cari dau contingentul școalelor noastre sunt rău crescuți. Asta o adeverește faptul, că cei mai mulți vin la școală înzestrați cu cele mai rele năravuri. Unii vorbesc vorbe urâte și murdare, alții sunt răutăcioși, alții invidioși și câte alte dastea.

De unde provine oare aceasta? Căci mama îi iubește, ear când tata se află între ei, smirna stau cu toții. Și nu e zi lăsată de Dumnezeu, în care să nu-i povățuiască la bine, ear de dragul creșterii bune de câteori nu fac sărmanii copilași cunoștință cu nuelușa din grindă, s'au cu gârbaciul de după ușe! Și toate acestea în loc să ajute strică.

Da strică, pentrucă lipsesc pildele bune. Părinții una cer dela copii și ei înșiși alta fac.

E cunoscut, că la noi căsătoriile în multe cazuri sunt simple afaceri de târg. Tare rar se caută, dacă cei doi, cari se leagă pentru a forma o căsnicie, se potrivesc la fire și la felul de gândire s'au nu. Se lucră de comun după principiul: care dă mai mult. Urmarea la astfel de căsătorii e, că scurtă vreme după cununie observă și bărbatul și femeea, că nu sunt unul pentru altul. Acum ce-i de făcut? Să se despartă? Asta nu merge cu una cu două și-apoi mai sunt în joc și ochii lumii. Căsnicia nu se desface, dar se începe între bărbat și femee traiul cânelui cu pisica. Dacă apoi în astfel de familii mai vin și copii, — și asta de regulă se întâmplă — aceștia ajung martori la câte și mai câte scene urâte: Văd certe, aud vorbe murdare, ba văd chiar și părueli.

In astfel de împrejurări și în așa familii, unde sfințenia căsniciei lipsește, unde părinții nu-și dau unul altuia cinstea și stima cuvenită, copiii nici odată nu vor putea fi bine crescuți; pentrucă în mama lor ei nu văd, decât o ființă slabă, pe care trebue s'o compătimești, ear tata e tiranul înaintea căruia ai să te pleci, dacă nu vreai să-ți ia părul foc. Și pildele, ce le dau astfel de părinți sunt otravă pentru sufletul nevinovat al copiilor, cari, din pricină, că nu pot pricepe, ce e bine și ce e rău, nu urmează sfaturile și povețele părinților, ci pildele lor.

Altă pricină a creșterii rele este alcoholul. Sunt între oamenii noștrii unii, cari sara, când se întorc dela lucru, în loc să meargă de-a dreptul acasă, unde și-ar putea petrece un ceas-două în mijlocul dragilor lor copilași și și-ar mai putea deretica câte ceva prin a căscioară și curte, ei intră mai întâiu pe la alte case. Intră la o gură de udătură, ca să'și mai amorțească cele oase, trudite de munca zilei. Aici însă se întâlnește omul cu pretinul cutare și cutare și până să'și golească păhărelul, mai povestesc ba de una, ba de alta și vorba curge, curge, dar... curg și păhărelele. Ear când își aduce bietul muncitor aminte, că trebue să mai meargă și la casa lui, simte, că și-a amorțit oasele de-a binele, căci mai nu-l mai țin picioarele. In starea asta ajunge apoi acasă, unde prin purtarea sa s'au bagă groază și'n nevastă și 'n copii, de fug de el cu toții ca de »Ucigă-l toaca«, ca să nu-i încapă cumva în ghiară, s'au de nu, se face de râsul copiilor.

Și durere acest păcat al păhărelului nu-l au numai unii bărbați, ci chiar și unele femei. De câteori nu vezi, mai ales iarna, când vin femei din piață spre Scheiu, că în loc să'și ia drumul spre casă prin ulița mare s'au pe după vale, cotesc prin strad Fântânii roșii, ca să iasă mai de-a dreptul. Unde? De..., mai știu și eu unde?...

Nu ne putem mira de loc, că astfel de părinți apoi își perd orice respect și toată autoritatea în fața copiilor, ear aceștia fac cele mai nechibzuite năzdrăvănii și răutăți, pentrucă »așchia nu sare departe de tulpină« și »ce naște din pisică șoareci mănâncă«.

O altă pricină a creșterii rele a copiilor noștri mai este și următoarea:

Sunt părinți, cari își dau toate silințele ca să-și crească bine copiii; îi conduc prin povețe, prin sfaturi și prin exemple bune și nu cruță nici osteneală, nici jertfă numai ca să poată face din ei oameni cinstiți și de omenie. Dar toate's înzadar, căci numai ce auzi pe bieții părinți și mai ales pe sărmana mamă oftând: »Nu știu ce să mă mai fac cu băieții ăștia?... fac tot ce-mi stă în putere și mi-aș da și sufletul numai să-i văd bine crescuți și să aud numai vorbe bune despre ei și ei... când mi-e lumea mai dragă, atunci îmi fac pozna«.

Oare cum se explică faptul acesta? Foarte simplu. Oamenii noștri din Scheiu, partea cea mai mare, lucră la gară, la fabrici, la prăvalii și așa mai departe. Ei — unii cu femei cu tot — pleacă dimineața de acasă și se întorc numai sara.

Ce fac în timpul acesta copii lor? Rămân acasă în grija unui frățior sau soră mai mărișoară. Părinții le lasă cele de lipsă și le dau grije, să nu iasă din curte. Băieții însă sunt băieți. Cât ai bate'n palme, au și uitat porunca părinților. Ies în stradă. Aci dau de alți copii, între cari sunt și de cei cu năravuri urâte, și dela aceștia învață toate răutățile.

Nu e bine să ne lăsăm copiii de capul lor. Oricât de săraci am fi, avem o mamă bătrână sau o vecină, care stă toată ziua acasă. S'o rugăm pe aceasta să le poarte grija, când noi nu putem fi în mijlocul lor. Sau dacă asta nu se poate, atunci să-i trimitem pe cei dela 3—6 ani la grădina de copii, care pentru poporul nostru din Scheiu ar fi bine să fie astfel întocmită, ca copii părinților, cari sunt toată ziua la lucru, să poată petrece acolo, până când aceștia se întorc dela lucru și și-i duc singuri acasă. Iar pe cei mai mici de 3 ani să căutăm cu orice preț să-i lăsăm în grija unui om crescut și nu de capul lor.

Aceste trei împrejurări amintite, adecă: neînțelegerile din familii, năravurile rele ale părinților și prea puțina controlă ce o exerciază ei asupra copiilor lor, sunt — după mine — cauzele de căpetenie ale creșterii rele și ale înmulțirii năravurilor stricate la poporul nostru din Scheiu.

Să căutăm deci a delătura aceste pricini! Și să ne iubim copii, să-i îndreptăm prin povețe, sfaturi și mai ales prin pilde bune, pe calea cea adevărată și controlându-le toți pașii să-i ferim de căi greșite și să-i dedăm să iubească și să facă în toată viața lor numai ce e bun și plăcut și oamenilor și lui Dumnezeu.

Atunci vom avea — dacă nu alta — cel puțin mângăierea sufletească, că ne-am făcut datoria de părinți și am înmulțit neamul, din care facem parte, cu oameni vrednici de lauda și cinstea întregei lumi. Și asta e de mai mare preț chiar și decât comorile lui Iov.

STIRILE ZILEI.

— 18 Iunie v.

Examenele de maturitate la gimnaziul român din Năsăud. La gimnaziul român din Năsăud s'a ținut zilele trecute examenul de maturitate, la care fondurile grănițărești susținătoare au fost reprezentate prin d-l Ciril *Deak*, vicar. S'au prezentat 25 elevi absolvenți. Dintre aceștia au fost declarați *maturi cu eminență*: S. Damian, N. Candale și C. Hutira, *cu calcul bun*: V. Câmpan, A. Pop, T. Popp, A. Sas, L. Strohmaier și C. Sabo, *maturi*: I. Budu, Ș. Buzila, A. Câmpian, M. Cionca, L. Mihăese, A. Sângeorzan, A. Şorobetea, Dr. Șiuțea, T. Suceava și G. Vermeșan. Patru elevi au fost relegați la emendare din câte un studiu, iar doi la repețirea întregului examen.

---

recul îngrămădirii unor copaci. Soarele își ascunsese de mult fața după deal, iar amurgul își destrăma umbrele printre frunzișul copacilor.

Fata cum ajunse la bordeiu bătu în ușa încuiată, cioc!... cioc!...

Nici un răspuns nu s'auzi dinăuntru.

Fata începu a bate din nou.

Atnnci pânza de muțenie, în care era învăluit bordeiul, se rupse și un glas dinăuntru întrebă răstit:

— Cine-i acolo?...

— Eu sunt, o biată fată nenorocită, ce m'am rătăcit prin pădure. Fă-ți pomană de mă primește în astă noapte în bordeiul d-tale.

— N'am nici un chip să te pot primi, mai zise vocea dinăuntru, căci sunt un biet moșneag bolnav și neputincios, ce zac pe o biată laviță pe care o am și eu pentru odihna ciolanilor mele.

— Da.... mă rog d-ta și primește-mă, cum a fi pentru astă noapte!... M'oiu culca și eu acolo jos într'un ungher, unde-va, numai nu mă lăsa, să fiu cu frica 'n sân de teama jigăniilor.

Dacă văzu bătrânul, că n'are încotro cârni, îi deschise ușa. Și fără s'aprindă zare de lumină îi așternu un țolic într'un ungher.

Pe la miezul nopții, numai ce s'auzi o bătaie în geam și un glas, ce întrebă:

— Cum urseșți pe cutare, care s'o născut în astă noapte, la cutare casă?

— Poi, cum să-l ursesc — făcu bătrânul. — Cum sunt eu în astă-noapte supărat și năcăjit, că m'a apucat noaptea fără un strop de apă, fără fir de sare și fără zare de chibrit din pricina că mi-o picat o lătunoaie pe cap, așa să fie născutul în toată viața lui.

Fata, pe care somnul n'o putuse prinde, atât i-a trebuit s'audă. De-odată sări, de unde se culcase, la bătrân și apucându-l de barbă îl trântește la pământ.

— Va să zică tu mi-ai fost cel ce sorocești noroacele?!... Bine că dădu-i peste tine? Nu ți-i păcat oare, să mă urseșți pe mine, să mă canonesc, umblând prin pădure ca sălbătăciunile, goală, nemâncată și sgribulită de frig?

Nu ți-ajunge oare, că ți-ai făcut mendrele cu mine atâta timp?!...

Unde mi-i norocul? Norocul să mi-l scoți și să mi-l dai, că te și gâtuesc de-acu.

Bătrânul cârcăea la început, dar văzând că nu-i de șuguit cu fata și că-l întețește cu strânsul gâtului — de să-i i-a suflarea — îi zise abia trăgându-și sufletul:

— Slăbește-mă, mă rog și lasă-mă până mâne, că ți l'oiu da.

A doua zi, după ce se sculară, moșneagul plecă cu fata spre zarea unui deal. Ajungând pe creștetul lui, când se uitară de ceea parte a lui, în vale, fata văzu că din mijlocul a mulțime de ogoare, împănate de o sumedenie de robi, ce munceau în arșița șoarelui de vără, că se ridică o curte mare și frumoasă.

— Vezi curtea ceea? — făcu bătrânul, întinzându-și degetul într'acolo.

Să te duci și să întri într'ânsa, ș'ai să găsești o cucoană mare. Aceea este norocul tău. Câtu-i ziulica de mare ea numai sade. pe când alții muncesc pentru dânsa, în loc să muncească ea și să te ajute pe tine.

»Cumu-i da cu ochii de dânsa, să-i cei să-ți dea 3 fire de păr din capul ei... Da.... ți-a da bani, aur, bogății mari și mai știu eu ce... tu să nu ia-i nimic decât cele 3 fire de păr din capul ei«. — Și spunându-i acestea, bătrânul își luă tălpășița înapoi spre bordeiu lui, iar fata începu a coborî costișa, la vale, spre curte.

Ajungând ea și intrând în curte, dădu de cucoană stând tologită pe un divan împodobit cu mătăsuri și fel de fel de scumpeturi.

Cucoana, cum văzu că intră fata, se sculă în capul oaselor și se răsti la dânsa întrebând'o:

— Ce cauți?

— Cum ce caut? — făcu fata, fără să-și piardă curajul. — Nu-mi ajunge de când mă chinuești, de umblu goală prăpădită și moartă de foame și sete prin pustietăți?

— Bine!... Să-ți dau atunci bani cât vrei... zise cucoana.

— Nu-mi trebue nimic — răspunse fata — decât să-mi dai 3 fire de păr din capul tău.

— Poi ce să faci cu ele? Mai bine să-ți dau bani, să te 'mbrac cu aur din cap până 'n picioare, să te dăruesc cu tot felul de bogății, cât îi putea ridica cu 100 de cără. Ce ai să înțelegi din 3 fire de păr?!...

Nu!... și nu!... Nu-mi trebue să-mi dai decât 3 fire de păr din capul tău.

Văzând și văzând, că n'o poate scoate la capăt cu fata îi dădu cele 3 fire de păr, cari erau de aur și pe cari fata le băgă în sân și... p'aici îi fu drumul.

Merse ea cât merse, până ce ajunse în satul unde se afla feciorul de împărat — logodnicul ei. De unde și până unde află, că el se însoară cu fata unui crai și că umblă în lungiș și curmeziș prin îm-

Ingropați de vii. In Sâmbăta Rosaliilor au fost omorâți la o lucrare de pământ lângă Cleveland doi Români. Iată cum descrie foaia »America« această nenorocire: Compania de trenuri »Lake Shore« zidește o linie nouă, prin care vrea să lege Cleveland cu orașele Youngstown și Pittsburg. Lângă Cleveland linia trece peste mai multe văi și deci pe acolo trebue umplut cu pământ, trebuesc tăiate canaluri și șanțuri de scurgere. Sunt Români, cari lucră într'un anumit loc »Belt Line« mai bine de un an. S'a nimerit că tocmai făcea un șanț de 2 stângeni de afund și lucrătorii chiar voiau să între la lucru earăși, după-ce mâncaseră de amiazi, când un părete de pământ se prăbușește și îngroapă pe George *Morariu*, George *Banciu* și Bucur *Lincu*. Morariu a fost îngropat de nu i-s'a văzut decât numai capul și a și murit momentan. Lui Banciu îi a ajuns pământul până la subsuori, dar și el nu a trăit mai mult de un ceas. Lincu a scăpat, alegându-se cu câte-va vânătăi, fiind în pământ numai până 'n brâu. In Lunea Rusaliilor au fost reposații înmormântați în Cleveland de preoții: Tr. Scorobețiu și M. Balea. George Morariu era din Cața, de 42 ani, avea soție era tata a'or 6 copii, din cari unul de 14 ani era cu el. Venise în America a doua oară. George Banciu era din Mercheașa de lângă Cohalm, de 33 ani, necesătorit și venise în America de 1 an și 8 luni.

Societatea română de diletanți »Progresul« din Făgăraș invită la producțiunea teatrală, ce se va aranja Duminecă în 5 Iulie n. 1908 în sala dela »Hotel Paris« (Sorea) în Făgăraș, cu concursul artistilor noștri dramatici: d-nul și d-na *Zaharie Bârsan*. Făgăraș în 26 Iunie 1908. Dr. Ioan *Șenchea* președinte, Mateiu C. *Jiga* secretar, Ioan *Dejenariu* cassar. Inceputul la 8 oare seara. Prețurile de intrare: locul I. de persoană 2 cor., locul II. 1 cor. 40 bani, parterre 1 cor. Venitul curat este destinat pentru fondul societăței. Bilete se capătă înainte la »Furnica", precum și seara la cassă.

Program: I. „Luna de miere«, comedie într'un act. III. »Adresa greșită«, comedie într'un act. III. »Cânele și pisica«, comedie într'un act. (Traduse din italienește). Intre piese declamații comice. După producțiune urmează dans.

Logodnă. Veronica *Dan* și Victor *Barna* logodiți. Iclodul mic — Borgo-Susoni.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat: dela d-l *Andreiu Voina*, comerciant în Sinaia *10 cor.* în amintirea soției sale decedate, dela d-l *Stefan Dobreanu*, comerciant în Galați, *Lei 40* în amintirea răposatei Filotea Glodariu.

Primească generoșii donatori sincerile noastre mulțămite. — *Direcțiunea școalelor medii gr. or. rom. din Brașov.*

O nouă foaie românească în America. Din Cleveland ni-se scrie, că părintele Scorobeț va scoate în curând o foaie bisericească. Această foaie va fi închinată I. P. S. Sale Metropolitului Ioan Mețianu din prilejul împlinirii etății sale de 80 ani.

Tarif — pentru advocați. In urma deselor plângeri din partea advocaților, că judecătorii le fixează spese de proces foarte minimale, dar mai ales pentrucă plângerile partidelor despre notele de expens prea pipărate ale advocaților sunt foarte dese, ministrul de justiție s'a văzut îndemnat într'o adresă trimisă camerelor advocațiale, să facă întrebarea, dacă camerele nu doresc, ca să se stabilească în sumă fixă taxele advocatilor.

»Los von Rom«. Din Insbruck se anunță, că Duminecă a. m. au trecut la protestantism 26 studenți liberali. Această trecere demonstrativă stă în legătură cu ultimele evenimente din politică și e urmarea mișcăriii studențești înaugurată la universitatea din Graz sub numele de »Los von Rom«. După cum se vestește, pe Octomvrie și-au anunțat repășirea lor din biserica rom. cat. 64 studenți din Praga, 80 din Brün, precum și număroși studenti din Graz și Insbruk.

Recolta în America. După datele statistice ale ministrului de agricultură din Washington, se vede că recolta grâului în Statele-Unite va fi în anul acesta enormă. Cu 1.000.000.000 (un miliard) de bușele se va recolta anul acesta mai mult ca anul trecut. Va fi o abundanță și o bogăție cum n'au mai văzut nici-odată Americanii.

Tunuri contra furtunei. E știut, că în urma deselor furtuni și vijelii din Ungaria, au fost introduse tunuri pentru împrăștiarea norilor. Acestea au împrăștiat, nu-i vorbă, furtuni, dar au și adus furtuni, ba s'a întâmplat, că au atras și trăsnetul asupra lor. Destul că ele n'au fost primite și utilizate cu mare plăcere de economi, deși în multe locuri întrebuințarea lor era impusă și supraveghiată de jandarmi. Acum ministrul de agricultură, convingându-se de nepracticitatea acestor tunuri, a detras printr'o ordinațiune ajutorul de stat ce se da pentru ținerea și folosirea lor. Iar soartea tunurilor: muzeul, care de aici înainte va avea cu un obiect mai mult între misterele sale.

Concertul sodalilor români din Cluj.

Cu privire la raportul apărut în n-rul 127 al ziarului nostru despre concertul sodalilor români din Cluj primim din partea unui »vechiu maestru, membru al reuniunei dela înființarea ei« o întâmpinare mai lungă, în care se zice, că unele constatări făcute în amintitul raport nu corespund stărei faptice, și că »întortochiarea faptelor, lucru firesc, face sânge rău în societatea românească și aduce zizanie permanentă pe toate terenele«. Numitul maestru face între altele următoarea constatare:

»Corespondentul D. scrie despre reuniune și atribue înființarea ei lui Dr. Silași, care numai în 1873 a venit în Cluj ear reuniunea s'a înființat în 1871. Dacă D. ar fi cetit istoricul reuniunei, scris de primul ei secretar domnul Iacob *Mureșianu*, care încă trăește, ar fi putut afla următoarele fapte cu privire la înființarea reuniunei, scrise din actele ce se află în posesiunea noului comitet.

Eată ce zice la pagina 4, istoricul reuniunei:

»La impulsul spectabilului d-l jude sing. Iosif Popu, Rvd. d-l protopop și paroch actual G. Pop cu învățătorul Iacob Mureșianu, văzând, cât sunt de risipiți sodalii și maeștrii români aflători în Cluj pe la diferitele maestrii, și cum unii se înstrăinează de'și uită limba, religiunea și datinele strămoșești, își propuse a-i aduna și a-i întruni într'una reuniune. Spre scopul acesta învățătorul Iacob Mureșianu, ca mai cunoscut cu sodalii și cu maeștrii, i conscrise și'i aduna în Casina română, într'un număr de 33; ear dintre fruntașii inteligenței fuseră conchemați prin d-l protopop la conferința preliminară în această cauză domnii: Petru Nemeșiu, Josif Pop, Leontin Pop, Vasiliu Ranta, Lazăr Baldi și Ladislau Pop, cari toți se oferiră a intra ca membri ajutători în reuniune, ear sodalii și maeștrii, se și înscriseră ca membrii parte ordinari, parte fundatori. In adunarea generală din 26 Februarie 1871, se constitui reuniunea în mod provizoriu, pe baza statutelor primite în aceasta adunare alegându-și de președ. pe Rvd. d-l protop. G. Pop, de vicepreșed. pe corfariul Iosif Muste, de secretar pe învățătorul Iacob Murășianu, cassar cismarul Iosif Vezendi, controlor Samoilă Pop; ear membrii în comitet: Nicolau Pescariu, Ștefan Pop, David Pente, Ioan Brehariu, Andreiu Lungu și Vasiliu Stanciu«.

In partea a doua a întâmpinării se vorbește în ton pătimaș despre cauzele, pentru cari au abzis toți membrii vechi din societate. Despre însuși concertul dat »vechiul maestru« face următoarea constatoare:

»Noi ăști bătrâni suntem cu mult mai săraci desât să ne putem permite luxul acela, ce au aflat de bine al desvolta câteva calfe prezentându-se în lac și frac, iară coristele în straie domnești cu mătasă de sus până jos, la concert. Domni cu poziție socială s'au exprimat publice, că nu-și pot duce familia la un concert cu intrare așa de mare, căci fără vesminte 'i trebuesc vre-o 30 de coroane ca să poată corespunde tuturor așteptărilor«.

Convocare.

Adunarea cercuală ordinară a despărțământului *Cluj* al *„Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român"* în anul acesta se va ținea în comuna *Jucul de jos* în 7 Iuliu n. (24 Iuniu) cu următorul program:

1. Deschiderea adunării la 2 oare p. m. căreia va premerge celebrarea unui parastas pentru odihna lui George Barițiu. 2. Raportul general al comitetului despărțământului despre activitatea sa dela ultima adunare cercuală. 3. Raportul cassarului prin care prezentează ratiociniul de pe 1907 și budgetul pe 1908. 4. Alegerea unei comisiuni pentru cenzurarea acestora. 5. Alegerea unei comisiuni pentru înscrierea membrilor noi și încassarea taxelor. 6. Prelegere populară despre viața lui George Barițiu și despre folosirea peste măsură a bouturilor spirtuoase. 7. Raportul comisiunilor de sub 4 și 5. 8. Alegerea a doi delegați la adunarea generală ce se va ținea în anul acesta în Șimleu. 9. Alegerea directorului pe restul periodului 1907—1910. 10. Inființarea bibliotecii populare. 11. Inchiderea adunării.

Cluj, 15/28 Iunie 1908.

Comitetul desp. Cluj.

Teodor Ciortea director. *Eugen P. Păcurariu* secretar.

Bibliografie.

— »Ciprian Porumbescu, icoane din frământările unui suflet de artist.« De Dr. Valeriu *Branisce*. Broșură de 120 pagini. Cu portretul lui Ciprian Porumbescu, după ultima fotografie. Prețul unui exemplar 1 cor. 50 bani. Se poate comanda prin librăria »Gazetei«.

Broșura conține următoarele capitole: I. Introducere. Direcția și programul activității lui Ciprian Porumbescu. II. Originea familiei și numelui. Părinții comoozitorului. III. Activitatea tatălui compozitorului și influența lui în direcție națională. IV. Anii copilăriei și prima instrucție muzica'ă. V. Stupca. Violina lui Ciprian. Vechii lăutari naționali. VI. Serbarea dela Putna. Durerea neamului. Moartea mamei compozitorului. VII. Studiile teologice. Fondarea »Arboroasei«. Dragoste nefericită. VIII Centenarul adnexării Bucovinei la Austria. Depeșa »Arboroasei«. IX. Arestarea lui Ciprian Porumbescu. Temnița. Pregătirea procesului. X. Desbaterea publică a procesului. Achitarea. XI. Libertatea. Studiile la Cernăuți și Viena. Profesor la Brașov. XII. Opereta »Crai nou«. Reprezentarea ei la Brașov. XIII. Iubileul dela Chizătău. Morbul. Plecarea la Nervi. XIV. Petrecerea în Italia. Reîntoarcerea acasă. Moartea. XV. Incheiere. Privire fugitivă asupra producției lui Ciprian Porumbescu.

NECROLOG. Subscrișii cu suflet întristat și cu inimă înfrântă de durere vestim tuturor rudeniilor, prietinilor și cunoscuților trista știre despre preatimpuria trecere din aceasta viață a mult iubitului nostru soț, fiu, tată, frate, cumnat, unchiu etc. **Iacob Pop**, protopop on. gr cat. profesor gimnazial care, după indelungate suferințe, provăzut creștinește cu sfintele taine, astăzi în 28 Iunie a c. la $9^1/_2$ a. m. a adormit pentru totdeauna în Domnul, în anul al 43-lea al etății, al 18-lea al fericitei sale căsătorii și al actitații didactice și al 17-lea de preoție. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor depune spre vecinică odihnă în cimiterul parohiei gr. cat. din Năsăud Marț în 30 Iunie la 2 oare p. m. Ușoară să-i fie țărina și eternă pomenirea!

Năsăud 28 Iunie 1908. Cornelia Pop n. Lup soție, Leontina, Silvia, Tiberiu copii. Irina Pop n. Ureche mamă. Alexandru Pop și familia ca frate. Iuliana Lup n. Gora soacră. Văd. Elena Dr. Pop. năs. Maniu și familia, Vasile Pordea și familia, Sabin Coroian și familia cumnați. Iulica Flămând n. Buzdug nepoată. Familia Dr. A Ghețe, Familia I. Tomuța ca afini.

ULTIME ȘTIRI.

Lemberg. 1 Iulie. Ieri s'a început judecarea procesului asasinului contelui Potocky. Jurații au depus jurământul în limba polonă. Apoi s'a dat citire rechizitorului, care de asemenea era scris în limba polonă. Advocatul lui Sycinski, Lewitzki, a protestat împotriva acestui fapt. In urma acestui protest, rechizitorul a fost citit din nou, de astă dată în limba ruteană. S'a procedat apoi la interogatorul asasinului. *Sycinski recunoaște că a ucis pe contele Potocki, spunând că motivul faptei sale este situațiunea politică a rutenilor.* N'a avut nici un complice și nu s'a sfătuit cu nimeni, dar s'a pregătit multă vreme înainte de a comite crima. „Națiunea ruteană s'a declarat satisfăcută de fapta mea" încheie Sycinski. Președintele obiectând că fapta lui Sycinski e o crimă, acesta răspunse:

— *Asta e părerea d-voastră. Majoritatea poporului mă înțelege și mă aprobă".* Advocatul Okunitzki, deputat, cere ca acuzatul să fie supus unui examen medical, deoarece în familia lui, patru persoane s'au sinucis într'un scurt interval de timp. Curtea a respins cererea apărătorilor lui Sycinski, ca acesta să fie supus unui examen medical. *Sycinski a fost condamnat la moarte prin ștreang.*

Berlin, 1 Iulie. Din Petersburg se anunță că mișcarea revoluționară din Persia se întinde în toată țara. In Teheran liniștea a fost restabilită pentru moment, dar din provincie sosesc știri foarte alarmante. In partea de sud a țărei trupele turcești nu s'au dedat încă la nici o acțiune. Ele ocupă un teren însemnat pe teritoriul persan, teren pe care l-au ocupat încă mai de mult. Un ordin categoric din Constantinopol prevede ca trupele să'și menție pozițiunile ocupate, dar interzice înaintarea lor mai departe pe teritoriul persan. In mai multe orașe de provincie continuă încă și astăzi lupte sângeroase între diversele partide.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor respons.: Victor Branisce.

---

părăția lui și prin cele de prin împrejurimi să găsească puțin fi de aur, ce-i mai trebuia la rochia miresii; și nici că era chip să găsească. Atunci fata se îmbrăcă într'o rasă de călugăriță și se duse la curtea împăratului de-i trimise vorbă pe o slujnică, că are dânsa, ce-i trebue. Feciorul de împărat o chemă sus, dar ba să zici c'o cunoaște, și făcură împăcăciune, ca să i-se plătească firele de aur cu ce s'or cumpăni ele în cântar.

Așa măicuța puse firele de aur pe unul din talgerele cântarului, iar feciorul de împărat începu a pune pe celalalt talger: bani, scule, nestimate în sfârșit toate averile lui și nici era chip ca firele să se urnească din loc.

Atunci călugărița văzând că fiul de împărat și-a pus toate averile și numai avea ce pune, îi zise:

— Ia să te sui și Măria Ta, în cumpănă!

Numai decât firele se ridicară și cântarul se cumpăni tocmai pe tocmai.

Atunci călugărița lăsându-și rasa și rămânând în toată frumusețea ei, ia pe feciorul de împărat în brațe, zicându-i cu glas dulce:

— Tot al meu trebue să fii!

Ia, hai acum la porumbei să vedem mai înghit galbinii?

Și cu adevăr când se duseră, cei 2 porumbei de lemn se lăsară în fâlfait ușor până la tipsie și vărsară toți galbinii, ce-i înghițiseră în rândul întâiu.

Cei doi tineri se îmbrățișară și plânseră mult, unul în brațele celuialalt, de bucurie. Apoi punând caii la trăsură plecară prin împrejurimile casțelului, ca să se plimbe. După mai multe ocoliri printre holdele împestrițate ca apele unui covor, ajunse la locul unde-și scăpase inelul de logodnă.

Tocmai atunci năvodarii prinseră peștele care-l înghițise și pe când îl spintecau îl găsiră în măruntaele lui.

Intorcându-se acasă cei doi tineri se logodiră din nou și făcură nuntă mândră și frumoasă, la care a venit și boerul — tatăl fetii — împreună cu surorile și cumnații ei, care se bucurară de dânsa că-și găsisă norocul, dar și plânseră la povestirea vieții ei până când l'a găsit.

Și-au chefuit cu toții la un loc o săptămână încheiată ș'or fi chefuind ș'acum dac'or fi mai trăind.

Iar eu încălecai pe o roată și vă spusei o minciună toată.

(Auzită de maică-mea).

Th. Popovici-Grivița.

Nr. 5895/908

Concurs.

Pentru ocuparea postului de Inginer al orașului Brassó, devenit vacant prin demisiune escriu concurs cu condițiile ce urmează și provoc pe toți aceia, cari doresc a ocupa acest post așí înainta documentele cu privire la calificație conform § 10 I. C. A. din 1883 că posed limba maghiară și germână în scriere și vorbire, și cea română împreună cu petiția, către subscrisul vice-comite cel mai târziu până la 15 Iulie 1908. Acele petițiuni ce vor sosi după terminul prescris nu se vor mai lua în considerare.

Emolumentele împreunate cu postul de inginer sunt următoarele: 2400 cor. salar fundamental anual 600 cor. bani pentru cartir, precum și cu quemile statorite în statutul orășenesc de organisație. Inginerilor orășenești nu li se permite a face și pracsă privată.

Postul de inginer orășenesc este pe viață.

Brassó, 5 Iunie 1908.

August Iekelius m. p.
vice-comite.

197,2—2.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Maiu st. n. și până în 1 Oct. st. n. 1908.

Plecarea trenurilor din Brașov.

Dela Brașov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·46 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·30 min séra.
IV. Tr. accel. p. Arad la órele 10·26 m. séra.

Dela Brașov la Bucuresci:

I. Trenul de persóne la óra 3·20 m. dim.
II. Trenul mixt la órele 12·00 m. p. m.
III. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).
IV. Tren mixt la órele 7·47 séra.*
*) (care circulă numai la Predeal).

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu Bereczk și Ciuc-Ghimes:

I. Trenul de pers. la óra 5.15 min. dim.*
II. Trenul mixt la óra 8·41 min. a. m.*
III. Trenul de per. la óra 3·05 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
IV. Tren de pers. la órele 7·00 m. séra.*
(* au legătură numai la Szepszi-Szt.-György).

Dela Brașov la Zĕrnesci (gara Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 8·40 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 4·16 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 9·46 séra.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

I. Tren acc. p. Arad la órele 4·52 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 7·12 dim.
III. Tr. accel. peste Clușiu la ó. 2·09 m. p. m
IV. Trenul mixt la óra 8·50 min. séra.

Dela Bucuresci la Brașov:

I. Tren. de pers. la óra 7·28 min. dimin (numai dela Predeal).
II. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m. (Are legătură cu Sibiiu și Cluj).
III. Trenul pers., la óra 4·55 m. p. m.
IV. Trenul mixt. la óra 9·18 min. séra.

Dela Bereczk-Kezdi-Oșorheiu și Ciuc-Ghimes la Brașov:

I. Trenul de persóne la óra 8.16 m. dim.* (are legătură cu Ciuc-Sereda)
II. Trenul de pers. la óra 1·59 m. p. m.*
III. Trenul mixt, la óra 6·33 m. séra.*)
IV. Tren mixt, la órele 10·08 m. séra.
(* au legătură cu Ciuc-Gyimes).

Dela Zĕrnesci la Brașov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·12 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·39 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 7·07 séra.

Notă. Incepând cu 1 Iunie intră în circulațiune trenul direct Arad-Budapesta și trenul accelerat de dimineață Brașov-Budapesta.